

C év

Köszöntelek Benneteket Nagyböjt 2. vasárnapján az ún. *Színeváltozás* ünnepe: *Jézus legyen veletek!*

Többeknek talán meglepetés, mert a mai nap *befogadó ünnep* is: Juli és Tomi gyermekének, a kis *Benjamin* befogadó ünnepe.

Öltöztessük hát szívünket ünnepi ruhába: a bűnbánat és istendicséret énekeivel:

Kyrie és Gloria

Imádkozunk! Istenünk, régen a Karácsony, Húsvét és Pünkösöd mellett negyedik főünnep volt a „Színeváltozás” ünnepe, add, hogy tudatosuljon bennünk ennek az ünnepnek fontossága, a Te szándékod szerint, aki élsz és szeretsz örökkön örökké.

Evangelium Lk 9,28b-36.

E beszéde után mintegy nyolc napra történt, hogy kiválasztotta Pétert, Jánost és Jakabot, és fölment velük a hegyre imádkozni. Míg imádkozott, külseje teljesen átváltozott, ruhája fehér lett és ragyogó. És íme, két férfi beszélgetett vele: Mózes és Illés. Megdicsőülten jelentek meg, és a haláláról beszélgettek, amelyet Jeruzsálemben kell majd elszenvednie. Pétert és társait elnyomta az álom. Amikor fölébredtek, látták dicsőségét és mellette a két férfit. Ezek már épp menni készültek. Péter így szólt Jézushoz: „Mester, jó nekünk itt lenni! Csinálunk három sátrat, neked egyet, Mózesnek egyet és Illésnek egyet!” Nem tudta, hogy mit beszél. Miközben ezt mondta, felhő támadt és elborította őket. Félték, amikor a felhőbe jutottak. A felhőből szózat hallatszott: „Ez az én választott Fiam, őt hallgassátok!” Amikor a szózat elhangzott, Jézus egyedül volt. Hallgattak, és senkinek sem mondtak el semmit abból, amit láttak.

Hadd kezdjem azzal, hogy két évvel ezelőtt piros Pünkösöd napján volt Juli és Tomi második gyermekének közösségi befogadása, és már akkor tudott volt, hogy lesz csodálatos módon a harmadik is. És íme, éppen ezen a „negyedik főünnepen” lesz ma ez a befogadás. De menjünk csak sorjában...

1) Színeváltozás

Mi volt ez a színeváltozás? Egyházi értelmezés szerint Jézus *isteni* dicsőségének átragyogása arcán és ruháján. Valójában pedig az új istenkép: Az *ABBA=Szeretetisten* felragyogása a három tanítvány előtt.

Jézus azt az istenélményt szerette volna, ha legalább három főtanítványa is átéli, amit ő a Jordán folyónál átélt, mégpedig mielőtt letartóztatják és megölik.

Erről a csúfos végről Péter hallani sem akart: „*Uram ez nem történhet meg veled!*” (Mt 16,22). Jézus akkor nagyon kiborult, és lesátározta Pétert.

A Tábor hegyi lelkigyakorlaton ezért Jézus a három tanítvány: Péter, Jakab és János elé állítja *Jahve* képviselőit: *Illést* és *Mózes*t, a prófétát és törvényhozót. Illést, aki legyilkoltatja egy szál a Baal papokat, és Mózeset, aki a „szemet szemért” erkölcsi törvényt képviseli, és aki a Tízparancsban meghirdeti a „ne ölj” parancsot, de ugyanakkor a Tórában megparancsolja, hogy „aki öl, azt meg kell ölni!”.

Jézus nyilván elmondja most is istenélményét, hogy olyan Isten nincs, mint akit Mózes és Illés képvisel. Mert *bosszúálló és gyilkos Isten* nincsen! Isten csak szeretni tud, *Isten maga a Szeretet!*

A három *Jahve-hívő* tanítvány, a számukra eretnek beszéd után kimerülten elalszik. Másnap ébredéskor Péternek van még egy „jó ötlete”. Fogadjunk el mindhármatokat: Mózes, Illést és Téged Mester! Mi csinálunk is nektek *három sátrat*, így nem lesz keresztre feszítés, és ez jó lesz nekünk és mindenkinek!

De ekkor felhangzik a sötét felhők mögül a szívükben az Atya tiszta hangja: „*Ez az én választott fiam, őt hallgassátok!*”

És akkor ott áll előttük *Jézus* egyedül...

2) Befogadás

Jézussal megtörtént a történelemben az az „*Istenképváltás*”, aminek elfogadásával megteremtődhet a Földön egy új világ, maga az *Isten Ország*. *Jézus* tanítványainak búcsúzóul a *szereetet parancsát* adja, és minden szülőnek is, hogy gyermekeiknek ezt tanítsák.

Nagy, sőt nehéz feladat lehet ezt vállalni egy olyan világban, melyben társadalmilag és vallásilag is „*Péter ötlete*” érvényesül: *Mózes* és *Illés* haragvó Istenét és *Jézus* irgalmas Istenét keverjük össze, különben, ha csak *Jézust* választjuk, megnézhetjük magunkat. *Jézus* sorsa ismerős, és *Jézus* szava is ismerős, hogy még a gyermek is szülei ellen fordulhatnak az ilyen világban.

Kedves Szülők: Juli és Tomi!

Tudom, hogy Titeket nem riaszt meg az ilyen ünneprontó beszéd, tisztában vagytok azzal, hogy ki a ti Istenetek és ki a ti *Jézusotok*.

Kedves befogadó szülők: Gyöngy és Dani!

Ti befogadó szülőkként álljatok Juli és Tomi és a kis Beni mellett.

Kedves közösségbeli Testvérek!

A család mellett csak a közösség az, amely hatalmas erő és támasz a *Jézusi úton* járásban. Segítsük egymást gyermekeink sorsának alakulásában.

Következzen hát most a befogadó szertartás.

Kis Benjamin!

Neved az ószövetségi Jákob tizenkettedik fiát juttatja eszünkbe. A neved jelentése pedig: *boldogság, béke* és a *szerencse fiaként* szerepel a névjegyzékekben. Ígéretes név a Tiéd!

Nagy-nagy öröm volt a Te érkezésed, nem csak szüleidnek, nagyszüleidnek, testvéreidnek, de az egész közösségnek is. Mi mindannyian *befogadunk Téged*, de majd Neked kell döntened felnőttként, hogy vállalod-e *Jézus* keskeny útját, mely a nehézségek ellenére is valóban örömteli és boldogító.

Benjamin, áldjon meg + Téged a mi végtelenül szerető Istenünk, hogy Jézus útját vállalva Szeretet Lelke töltsön el Téged mindörökre. Amen.

Az ünnepeltnek *ajándékot* illik adni.

Leendő keresztzüleid *kis keresztet*, *Jézus* jelképét adják Neked. Én pedig a közösség ajándékaént ezt a piros *gyertyát*, hogy a szeretet lángja lobogjon mindig a szívedben!

[A befogadó szertartást Kovács László vezette 2025. március 16-án a Bokorportán, online csatlakozási lehetőséggel.]

